

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายอาญาเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการคุกคาม ในลักษณะการเฝ้าติดตาม
คำสำคัญ	การคุกคาม/การเฝ้าติดตาม
นักศึกษา	วรลักษณ์ อุไรกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.สันติพงษ์ กุมารสิงห์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2566

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย รูปแบบ ลักษณะพฤติกรรมการคุกคาม โดยการเฝ้าติดตาม และศึกษาแนวคิดทฤษฎีของการคุ้มครองผู้ที่ถูกเฝ้าติดตาม เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรณีการคุกคาม โดยการเฝ้าติดตามในประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายในการบังคับใช้เกี่ยวกับกรณีการคุกคาม โดยการเฝ้าติดตามในประเทศไทย และเพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับกรณีการคุกคาม โดยการเฝ้าติดตามที่มีผลกระทบต่อสิทธิความเป็นส่วนตัว

ในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาในเรื่องการกระทำที่เป็นการคุกคามในลักษณะการเฝ้าติดตามที่กระทบต่อสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวอันเป็นสิทธิที่ถูกรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ อันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ การกระทำได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ ความอับอาย ความกลัว ความหวาดระแวง ในความปลอดภัยของชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของผู้ถูกกระทำอันทำให้ผู้นั้นไม่สามารถใช้ชีวิตอย่างปกติสุขได้ ซึ่งประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติกฎหมายโดยเฉพาะที่นำมาบังคับใช้เอาผิดในการกระทำที่เกิดจากการเฝ้าติดตามในลักษณะคุกคาม ถึงแม้ว่าจะมีบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 392 และมาตรา 397 แต่บางกรณีก็ไม่สามารถเอาผิดได้เนื่องจากการกระทำไม่ครบองค์ประกอบความผิดตามมาตราดังกล่าว และทั้งสองมาตราเป็นเพียงความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญาเท่านั้น จึงทำให้อัตราโทษไม่เหมาะสมในการยับยั้งการกระทำและป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดดังกล่าวเกิดขึ้นในอนาคต

จากการศึกษาพบว่าประเทศไทยนั้นกฎหมายที่มีอยู่ไม่ครอบคลุม เหมาะสมและเพียงพอที่จะนำมาใช้บังคับหากเกิดกรณีการกระทำที่เป็นการคุกคามในลักษณะการเฝ้าติดตาม แต่ในต่างประเทศได้มีการกำหนดให้การกระทำที่เป็นการเฝ้าติดตามมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด โดยเฉพาะและมีการกำหนดโทษที่เหมาะสมและได้สัดส่วนที่จะสามารถป้องกันมิให้เกิดการกระทำดังกล่าวขึ้นในสังคมซึ่งเห็นว่าสามารถนำมาเป็นแนวทางในการบัญญัติให้มีการเพิ่มเติมและแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาของไทยเพื่อเอาผิดเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าวได้

ดังนั้น เพื่อให้สามารถคุ้มครองเหยื่อจากการกระทำดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ จึงมีข้อเสนอแนะว่าควรกำหนดนิยามการกระทำที่เป็นการคุกคามโดยการเฝ้าติดตามให้ชัดเจนเพื่อบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมพฤติกรรมการคุกคาม โดยการเฝ้าติดตามทุกรูปแบบ บัญญัติกฎหมายเอาผิดไว้โดยเฉพาะสำหรับการกระทำที่เป็นการคุกคามในลักษณะการเฝ้าติดตามเป็นความผิดแยกออกจากความผิดฐานอื่น โดยเฉพาะ รวมถึงเหตุการณ์ให้ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้นหากเป็นกรณีกระทำผิดต่อเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี และควรกำหนดบทลงโทษสำหรับการกระทำดังกล่าวให้มีความเหมาะสมและได้สัดส่วนกับสภาพความเป็นอันตรายของการกระทำดังกล่าว